

[Socialministeren.]

en almindelig Debat om dette specielle Forslag. Men i Anledning af de Udtalelser, hvormed den ærede Ordfører for Kommunerne ledsagede dette Lovforslags Fremsettelse, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Den Undersøgelse af forskellige Spørgsmaal vedrørende Krigsinvalideforsørgelsen, der er foranlediget af det i December 1933 mellem sønderjyske Rigsdagsmænd og Repræsentanter for Krigsinvalideforeningen afholdte Møde, nærmer sig, som jeg allerede sagde under Finanslovens Behandling, sin Afslutning, og det er selvfølgelig rigtigt, naar jeg dengang oplyste, at Invalideraadet først havde svaret Ministeriet den 31. Oktober i Fjor, og at det saaledes i hvert Fald ikke er mig, der har sinket denne Sag. Efter Modtagelsen af Raadets Svar, der jo kom kort efter, har det vist sig nødvendigt for Ministeriet at indhente nye Oplysninger, særlig vedrørende nogle Spørgsmaal om Enkeforsørgelsen, idet der ganske vist i April Maaned i Fjor over for Folketingets Finansudvalg blev gjort Rede for Forholdene herhjemme i Sammenligning med Udlandet, men disse Oplysninger maa revideres, bl. a. fordi der siden da er kommet en ny tysk Lov, som har ændret Satserne, og disse Oplysninger havde jeg ikke, da Raadets Svar fremkom. Nogle af de af denne Undersøgelse omfattede Spørgsmaal vil rimeligvis kunne løses administrativt, andre vil kræve Lovændringer, og Forslag herom eller i hvert Fald nærmere Redegørelse over for Rigsdagen for, hvorledes jeg ser paa disse Forhold, venter jeg at kunne fremkomme med i en nær Fremtid. Ved Behandlingen til den Tid vil der da i hvert Fald blive Lejlighed til at drøfte de Forslag, som baade er rejst i Kraft af denne Undersøgelse og optaget i det her foreliggende Lovforslag, saaledes i særlig Grad Spørgsmaalene om Enkeforsørgelse og Indsættelse af en sønderjysk Læge, der har deltaget i Verdenskrigen, som Nævnmedlem. I øvrigt kan jeg, som sagt, henholde mig til, hvad jeg under en tidligere Behandling har udtalt, og kan altsaa anbefale det høje Ting i Øjeblikket at stemme imod dette Lovforslag.

Jeg skal til Slut i Anledning af samtlige de tre Forslag, jeg nu har omtalt, gøre den almindelige Bemærkning, at naar Kom-

munisterne alligevel kommer mere og mere ind paa, i alt Fald over for Sociallovgivningen, at følge en ren opportunistisk Politik, vidt forskellig i de forskellige Aar, og stiller Forslag om vidt forskellige Beløb, eller en ren Overbudspolitik, saa vilde det baade være til større praktisk Gavn for de arbejdsløse og for Sagen selv samt til adskillig større Hjælp for Socialministeren under hans aarelange, mere eller mindre trøstesløse Bestræbelser for paa alle mulige Maader at komme de arbejdsløse til Hjælp særlig ved at erstatte Understøttelse med Arbejde, om Kommunerne vilde støtte mine Lovforslag, som jo ikke engang kan gennemføres, fremfor at modarbejde disse Lovforslag for saa bagefter at stille Forslag, om hvilke vi ved, at de kun tjener rent og skært til Demonstration.

Ordføreren for Forslagsstillerne af Lovforslagene under Dagsordenens Punkt 1 og 2 (Aksel Larsen):

Jeg vil følge Ministerens Princip og indlede en ny Sædvane, idet jeg vil takke Ministeren for den Skik, han har indført ved Behandlingen af vore Forslag. Vi ved ellers af Erfaring fra i Fjor, at de vedkommende Ministre foretrakker ikke at tage Ordet vedrørende de Forslag, vi har indbragt, idet de paa den Maade regner med at udnytte Folketingets Forretningsordens Taletidsindskrænkninger imod os. Den højtærede Socialminister ryster paa Hovedet, men det er ganske uødvendigt; det er nemlig rigtigt, hvad jeg siger. Jeg talte ikke om Socialministeren, jeg sagde Ministrene. Tværtimod bringer jeg Socialministeren en Tak, fordi han har indført en ny Skik, som jeg haaber hans Kolleger vil tage sig ad notam og rette sig efter fremtidig, nemlig at tage Ordet, naar vore Forslag kommer til Behandling, og ikke mene, at det er os, der har Pligt til at tage Ordet først, hvilket vil medføre, at vi kun kunde staa op og gentage, hvad vi har sagt i vore Forelæggelsestaler, og derefter kun kunde faa Mulighed for at faa fem Minutter til at svare paa, hvad vedkommende Minister og eventuelle Partiordførere har sagt. Jeg vil altsaa haabe, at Dagen i Dag maa blive præget af denne nye og udmærkede Skik, at Ministeren gør, hvad han naturligvis bør gøre, staar op og siger, hvad der er hans og Regeringens Mening